

Stížnost jeví se tudíž ve všech směrech neodůvodněnou, pročež byla zamítnuta.

Č. 2991.

Z n á m k y: * Zákaz známky podle §u 4 známkového zák. ve znění čl. V. zák. č. 471/1919 není odůvodněn již tím, že bylo ve známce použito heraldického lva, byť i podobné zobrazení lva bylo součástí některého veřejného znaku.

(Nález ze dne 17. prosince 1923 č. 20.090/22).

V ě c: Firma The Imperial Dry Plate Co Limited v Londýně proti ministerstvu obchodu stran ochranné známky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Min. obch. nař. rozhodnutím vyslovilo dle § 21 lit. d) zák. ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. vyslechnuvši st-lku, že známky pro ni u obch. a živn. komory v Praze dne 31. prosince 1921 pro fotografické citlivé filmy a fotografické citlivé papíry k zápisu přihlášené a tam pod č. — zapsané neměly z důvodu § 4 známk. zák. z 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. v úpravě čl. V. zák. z 24. července 1919 č. 471 Sb. býti zapsány a nařídilo výmaz jich ze známkového rejstříku. — — —

O stížnosti do toho rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Podle ustanovení § 4 známk. zák. z r. 1890 ve znění upraveném zák. ze 24. července 1919 č. 471 Sb. smějí býti známky, jejichž součástí jest veřejný znak, registrovány jen tehdy, když na základě nynějších ustanovení právo užívání znaku bylo dříve prokázáno.

V důvodech nař. rozhodnutí praví se na počátku, že lev ve známkách připomíná svým provedením lva obsaženého ve znaku republiky čsl. resp. v zemském českém znaku. Min. neodůvodňuje tedy na tomto místě nařízený výmaz známky tvrzením, že známky ty obsahují jako součást znak republiky čsl. nebo český zemský znak, nýbrž uvádí, že ony známky obsahují obrazec heraldického lva, který »připomíná svým provedením lva obsaženého ve znaku republiky čsl. resp. v českém zemském znaku.« Tato okolnost sama o sobě však zákaz známky ve smyslu cit. paragrafu odůvodniti nemůže. Předpis § 4 zakazuje výslovně užívání veřejného z n a k u ve známce, týká se tedy známek, jejichž některá součást má ráz veřejného znaku. Zákaz známky na základě tohoto ustanovení bude možno v konkrétním případě pokládati za odůvodněný jen tenkrát, bude-li se opíratí o zjištění, že známka obsahuje reprodukci — byť i ne zcela věrnou — veřejného z n a k u, tudíž znaku jako celku, t. j. obrazu, jenž určitými právními předpisy nebo snad i dávnou tradicí za veřejný znak byl uznán. Rozumí se samo sebou, že musí jíti o určitý za veřejný uznávaný znak; při nějakém znaku fantastickém nemůže býti řeči o z n a k u v e ř e j n é m nebo o právu k užívání znaku »na základě nynějších ustanovení.«

Dokud tedy zákaz vyslovený nař. rozhodnutím neopírá se o zjištění, že sporné známky obsahují určitý veřejný znak t. j. buď znak republiky čsl. nebo český zemský znak, nýbrž toliko tvrzení, že lev ve známkách

obsažený jest podobný lvu v oněch právě uvedených znacích, není zákaz ten s citovaným předpisem zákonným ve shodě.

Ale i kdyby další vývody nař. rozhodnutí, že lev nesoucí ve spáru nápis »Imperial« »bude působiti jako podružná modifikace českého znaku« byly vyloženy v ten rozum, že min. shledalo v zobrazení lva ve známkách použití českého znaku zemského, tedy určitého znaku veřejného a nikoliv jen část znaku takového, neobstálo by nař. rozhodnutí po názoru soudu s hlediska cit. předpisu zákonného.

Min. v tomto směru uvádí, že detaily v provedení (rozdíl v provedení koruny, jakož i okolnost, že lev ve známce má pouze jednoduchý, nikoli dvojitý ocas) pozornosti průměrného konsumenta ujdou. Pokud se v těchto vývodech zračí myšlenka, že ze zákazu § 4 nelze vyjímati znaky, jež od některých veřejných znaků se liší jen v detailech, jest ovšem dáti žal. úřadu za pravdu, leč s druhé strany sluší, jak svrchu bylo vyloženo, po rozumu zák. trvati na tom, že pro použití předpisu § 4 jest rozhodující, zda známka obsahuje určitý znak veřejný. Obraz lva v nejrůznějším provedení, také heraldického, jest emblemem, jež vyskytuje se nejen ve velmi mnohých znacích veřejných, nýbrž jehož užívá se také zhusta jako symbolu, dekorace a pod. v různých vztazích a to i v životě obchodním. Obraz lva v provedení heraldickém bude ve většině případů míti ve větší nebo menší míře podobnost s českým lvem obsaženým v zemském znaku českém. Odporovalo by však po názoru soudu duchu onoho předpisu zák., kdyby již pro tuto podobnost samu bylo užívání heraldických lvů ve známkách všeobecně zabráněno. Aby zákaz podle § 4 znám. zák. byl odůvodněn, nestačí pouhá shoda v některých základních prvcích, nýbrž musí k této vnější podobnosti obrazu lva přistoupiti ještě určité pozitivní elementy, které takovému obrazu ve známce se vyskytujícímu dodávají rázu znaku a to v daném případě českého znaku zemského.

Žal. úřad však podle znění rozhodnutí neuvedl a patrně ani nezkoumal, zda jsou dány určité zvláštní okolnosti dodávající známkovému lvu charakter znaku, nýbrž omezil se právě jen na srovnání podobnosti lvů maje za to, že již tato podobnost poskytuje podklad pro použití § 4 znám. zák.

Z uvedených důvodů bylo nař. rozhodnutí jako založené na mylném výkladu zák. zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 2992.

Z n á m k y: I. Právo vyhrazené ministerstvu obchodu §em 21 lit. d) známkového zák. z r. 1890 vztahuje se i na známky, jež — byvše dříve zapsány u obchodní a živnostenské komory bývalého státu rak. mimo území republiky čsl. — byly později přihlášeny pro území tohoto státu. — II. Závada bránící zápisu známky po rozumu § 1 znám. novely z roku 1895 nemůže býti odklizená tím, že se známka dlouholetým užíváním v kruzích konsumentů vžila. — III. Zámka »Primus« jest deskriptivní ve smyslu § 1 znám. novely z r. 1895.

(Nález ze dne 17. prosince 1923 č. 1924.)